

Sygn. akt V KK 54/22

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2022 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie R. O. i P. B.

wniosku obrońcy skazanych

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 maja 2021 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 12 marca 2020 r., sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

R. O. i P. B. zostali skazani prawomocnie za zbrodnię z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. – pierwszy z nich na karę 10 lat pozbawienia wolności, zaś drugi na karę 8 lat pozbawienia wolności. W kasacji oprócz zarzutu rażącego naruszenia przepisów art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., obrońca podniósł wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a polegającej na nienależytej obsadzie Sądu odwoławczego wobec brania udziału w rozprawie i wyrokowaniu sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] L. S., powołanego do pełnienia urzędu w wyniku przeprowadzenia procedury w Krajowej Radzie Sądowniczej w oparciu o wadliwą procedurę powołania, nadto wobec uczestnictwa w rozprawie delegowanego sędziego Sądu Okręgowego w Ł. – E. M., co w ocenie TSUE w orzeczeniu

z listopada 2021 roku jest praktyką nieprawidłową, wpływającą na zależność sędziego od władzy wykonawczej.

W konkluzji tej skargi obrońca wniósł między innymi o wstrzymanie wykonania orzeczenia do czasu rozpoznania kasacji, lecz wniosku tego nie uzasadnił w żaden sposób. Można jedynie domyślać się, że wobec podniesienia zarzutu bezwzględnej podstawy odwoławczej, w przekonaniu obrońcy wyrok Sądu Apelacyjnego winien zostać uchylony a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania, zatem skazani nie powinni odbywać kary w chwili obecnej.

Należy więc stwierdzić, że przedmiotowy wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Podkreślenia wymaga ta okoliczność, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego i powtórzenia tego postępowania, chociaż oczywiście nie można wykluczyć takiej możliwości.

Wskazanie na wystąpienie przyczyny z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. nie dowodzi jeszcze, że realnie w tej sprawie wystąpiła. Wymaga ta kwestia pogłębionych rozważań prawnych, co może nastąpić dopiero przy merytorycznym rozpoznaniu wniesionej kasacji. Tym bardziej, iż wskazane orzeczenie TSUE nie zapadło na gruncie przedmiotowej sprawy, zaś uchwała pełnego składu Sądu Najwyższego, na którą powołuje się obrońca, wymaga spełnienia dodatkowych przesłanek dla przyjęcia, nienależytej obsady sądu. Nawet ewentualne wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej w niniejszej sprawie nie prowadziłoby bezpośrednio do uznania, że wykonanie orzeczonych wobec skazanych kar pozbawienia wolności mogłoby spowodować zbyt ciężkie dla nich skutki. Trzeba zwrócić uwagę na fakt, że w chwili obecnej obaj oskarżeni zostali skazani prawomocnie na surowe kary. W tej sytuacji nie można wykluczyć, że nawet w przypadku uznania kasacji za trafną – a w konsekwencji uchylenia wyroku Sądu odwoławczego i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania - Sąd Najwyższy zastosowałby wobec oskarżonych środki zapobiegawcze w postaci tymczasowego aresztowania celem zapewnienia prawidłowego biegu dalszego postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.